ममैतत् प्रतिभाति यच्छत्रुणा सह सन्धिः क्रियते। उक्तं च यतः।

शत्रुणा न हि सन्दध्यात् सुश्लिष्टेनापि सन्धिना।
सुतप्तमपि पानीयं शमयत्येव पावकं ॥ २३ ॥

अपरं च स क्रूरो ऽत्यन्तलुब्धो धर्मरहितः। तत् त्वया विशेषान्न सन्धेयः। उक्तं च यतः। ५

सत्यधर्मविहीनेन न सन्दध्यात् कथञ्चन।
सुसन्धितो ऽप्यसाधुत्वादचिराद्याति विक्रियां ॥ २४ ॥

तस्मात् तेन सह योद्धव्यमिति मे मतिः। उक्तं च यत।

क्रूरो लुब्धो ऽलसो ऽसत्यः प्रमादी भीरुरस्थिरः।
मूढो युद्धावमन्ता च सुखोच्छेद्यो भवेद्रिपुः ॥ २५ ॥ १०

अपरं तेन पराभूता वयं। तद्यदि सन्धानकीर्त्तनं करिष्यामः। स भूयो ऽत्यन्तं कोपं करिष्यति। उक्तं च।

चतुर्थोपायसाध्ये तु रिपौ सान्त्वमपक्रिया।
स्वेद्यमानज्वरं प्राज्ञः को ऽम्भसा परिषिञ्चति ॥ २६ ॥
सामवादाः सकोपस्य शत्रोः प्रत्युत दीपकाः। १५
प्रतप्तस्येव सहसा सर्पिषस्तोयविन्दवः ॥ २७ ॥

यदेवैतद्वदति रिपुर्बलवान्। तदप्यकारणं। उक्तं च यतः।

सोत्साहशक्तिसम्पन्नो हन्याच्छत्रुं लघुर्गुरुं।
यथा कण्ठीरवो नागे सुसाम्राज्यं प्रपद्यते ॥ २८ ॥
मायया शत्रवो बध्या अबध्याः स्युर्बलेन ये। २०
यथा स्त्रीरूपमास्थाय हता भीमेन कीचकाः ॥ २९ ॥

तथा च। मृत्योरिवोग्रदण्डस्य राज्ञो यान्ति वशं द्विषः।
शष्पतुल्यं हि मन्यन्ते दयालुं रिपवो नृपं ॥ ३० ॥
न याति शामनं यस्य तेजस्तेजस्वि तेजसा।
वृथाजातेन किं तेन मातुर्यौवनहारिणा ॥ ३१ ॥ २५